

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 ft.-kr.
Fél évre 5 "
Negyed évre 2 " 50.

Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény: Nagy-hatvan-utca, 1884. szám, Druvócsky ház, — a szerkesztőbe bérmeutve küldendő.

Előfizetési helyben:
JELEGGYI K. LAJOS és J. OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvszomójában a postahivatalok után.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasznos polt sorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a többezért hirdetések sáru szerint a legolcsóbb árért.
Hátvevő minden kiadás beiktatásért 30 kr.
Hirdetést vagy reklamot magában foglaló nyolcszáz sor 50 krajczár.

Nyitvánnyal ben megjelölt közzététel minden polt sora 50 kr.
Hirdetéseket felvételnek a kiadó hivatalban, KUTASI I. könyvszomójában, valamint ZICHERMAN H. köcs. irodájában is.
Név nélküli vagy bérmentetlenül beküldött levelek nem vételnek figyelembe.

Kéziratok vissza nem adatnak.

A h-nánási választás.

Debrec-en, jun. 24-én.

(r. o.) Azt mondták mindig erre a kis lapunkra, hogy miután antiszemita, hát a mi zsidó vallású polgártársaink azért nem szeretik a debreczeni függetlenségi pártot; mások között a hányan vannak Debreczenben, annak legalább a fele szavazza le a függetlenségi jelöltre. No, hacsak ez a baj, hát se gúnyoskodhatunk, lévén a jó pártlap egészen olyan, mint a jó feleség, mindenkor készen áll! Meg olyan is, mint a hogy a népdalban éneklék:

Nekem olyan asszony kell,
Ha beteg is, hát fölkel stb.

Ennélfogva, nehogy miattunk essék meg izraelita polgártársainknak a kormányparton való elkarhozása, hát oly buzgó és annyi odaéktással, működünk a különben is nagyérdemű és bármely pártnak, vagy felekezethez is diszere való zsidó vallású jelölt mellett, a mint talán az országban egy lap sem működött jelölt mellett. Híjába — elvért önmagunkat megtagadhatjuk mindenkor, elvét önmagunkért soha. Csak úgy járunk vele, mint mikor e sorok írója — egyetemi polgár korában — bálelnök volt és a fővárosi pénzügyelőség egyik zsidó dómáját kérte fel vedlőszóval. — A bárlól éppen a zsidók maradtak el, mint most a választásnál, lévén az tény, hogy ezen nemzetiség tagjai (mert nemzetiség az) nem érzik magukat jól — egymás között. Igaz, hogy azóta sem voltunk bálelnök.

No de hát „furcsán esett, de megesezt” az egész história és szintén éreztek annak szükségét, hogy a debreczeni veszteség után lássunk egy kis győzelmet is, a mire bizton számíthatunk a h-nánási körületben, melynek választás közönsége éppen egy rajongó Onodi Gézáért, mint a függetlenségi eszméért is. — Kósa Barna — a bárlól és székelyhidi diadalból új erőt és lelkesülést merítve — elment Nadudvarra, mi pedig a h-nánási körületbe. Nem baj, ha a lap egy-két napig egyre lesz, kárpótolja olvasóinkat az elmaradhatlan győzelem meghozott híre. Itthon marad a mi tehetséges fiatal — ollónk, majd dolgozik az helyettünk! És aztán kapunk két pompás cikket is; az egyik volt a Mezei Ernő levele itteni lelkes híveihez, melyet az „Egyetértés”-sel való egyidejű közlés céljából kaptunk, de elkésve. A másik volt mult hétfői, igazán klasszikus trályu, épp oly nemes hangon folyó, mint a minő lesújtó satorálvató vezérezikünk „Tisza Kálmánhoz” intézve. Hogy mily értékes közlemény volt ez és mily nagy hatása volt, kitűnik a kormánypartú sajtó haragos támadásából és abból, hogy a közlő példányok mind elkelték s megrendelték azt H. Nánásra 50 példányban. H. Hadháza 25 p. ban és kivált az intelligencia méltányolta tartalmát. Köszönet érte Z. urnak ki egyszerre küldé meg a kolozsvári „Ellenzék”-nek és a „Debreczen”-nek, sőt gondoskodott arról is, hogy fordításban megkapják a románok. Hogy lássák, mily elkeseredést szül az általuk annyira pártolt kormány működése!

Nem akarunk éppen antiszemizálni; a mi nem jelenti azt, hogy az igazat sem akarjuk megmondani úgy a zsidóknak, mint a keresztényeknek egyaránt, de lehetetlen meg nem róvnunk egy sajtóságot hirlapi irányt, a mely egészen a zsidó journalistika hibája.

Dunaszerdahelyen győz az antiszemita jelölt. Tíz út ki veletlenül és a lapok ráfogják a győztes függetlenségi antiszemita párt, hogy ez gyújtogatott, rabolt és verekedett. Ráfogják a jelöltre, hogy a zászló alatt, sőt éden állva esküdött bosszút a zsidóknak és ezek megsemmisítését fogadta. Ez ostoba mesét már meg is ezafolták, a gyújtogatási vádban pedig van egy bámulatos logikátlanság. Ha egy párt győz, ugyan mi oka van ennek olyasmit elkövetni, a mi a választás megsemmisítését vonná maga után? Ez az egész história tehát kóhalmány, bár a jelöltjüket sirató hivatalos egének is kaptak a rágalmon és egy nyilatkozatban magukévá is tettek.

Mondjunk más példát. A paksi szerencsétlenség előidézője volt Müller zsidó révész-gazda, ki a megrongált komp megszállására úgy szólván rákényszeríté a bucsusokat. A kompon volt egy apátkanonok is, a kiról az „E-s” azt írja, hogy a szerencsétlenség perczében megadotta és feloldotta hivat és csak aztán ugrott a vízbe és uszák közben megmentett két gyermeket. A zsidó révész gazda kedveért aztán ráfogták a szegény, most már elhalt apát, hogy csakis a maga biztonságára gondolt és a két gyermeket is úgy mentette meg, hogy azok belékapaszkodtak a reverendájába.

Harmadik példa a h-nánási választás rágalmazása. Az összes budapesti sajtó azt írta, hogy ott az antiszemita ádáz dühé feket nem ismer, gyújtogatott, fenyegetőztek, presiót gyakoroltak a György Endre pártíveire, vagy a hogy a nép mókásan nevezte, a „Gyuri Banditákra,” ablakokat vertek be és úgy tudja mit nem tettek. Ezekért a bolond hírekért kellett oda küldeni csendőröket, katonaságot, holott ott minden a legnagyobb rendben folyt le, sőt a választás megelőző h-nánási és h-hadházi körmenetek alkalmával sem történt rendzavarás és a hol a kormánypartú jelölt ur kellemetlenül érezte magát, ott sem a népharag, mint inkább a népies móka nyilatkozásai jellemzők és tüntetőek.

Mily nagy rendben folyt le a h-nánási választás, arra nézve tanuul hívjuk fel Zoltai Lajos urat, ki ott a „Debr. Ellenőr”-t képviselte. Nem olvastuk nevezett lap társunk tudósításait, de annyi tény, hogy Zoltai ur egész csapat Onodi-párti ember előtt mondott a választás estején, fél 10-kor és a nagy vendéglőben egy ékes pohárköszöntőt, melynek az volt a vége, hogy Onodi „mint antiszemita, bepiszkolta a függetlenségi elvet” és ennek daczára nem bántotta senki, legfeljebb megmosolyogták a bátorságát. Arra is fog emlékezni, hogy a városháza előtt, kevéssel a záróra kimondása előtt, azt kérdezte Zoltai ur, hogy ugyan igaz-e, miszerint a György Endre pártú jelölt nem merne kizavarni? meg hogy fenyegetik őket és erőszakkal visszatartják? Meghallotta ezt az ottani intelligencia egyik legkiválóbb tagja (szolgálhatunk a nevével) és arra kérte Zoltai urat, hogy mutasson neki egy olyan fehértollas szavazót, a ki nem mer szavazni. Ő maga fogja az urnához kísérni.

Miután olyan szavazó nem volt, Zoltai ur abbéli véleményét fejezte ki, hogy talán az utcák vannak elállva és hogy a városház oldal-bejáratán nem lehet bemenni. Miután ennek ellenkezője is bebizonyult, az illető ur azt az aját lotte, hogy saját ur fogatán szállítja be György Endrének esetleg otthon rekedt szavazóit. Ezen ajánlat sem fogadtatván el, kitűnik, hogy a György Endre szavazóit más baj nem érte, minthogy — vidéki és fővárosi szokás szerint — a gyermekek kikaczagták és lehurrogatták, a mi, tekintve a választók egyrészenek — egyniségét és azt, hogy a 30-40 választó kétszer annyi katoná között vonult fel oktalán felelőben, nem is csoda. Különbben, beszéljenek a félrevezetett budapesti lapok kedveért a számok. Ugyanis: Be volt írva H. Nánáson összesen 811 szavazó Onodira szavazott ebből 670. György Endrére szavazott 66. Meghalt időközben (de nem az Onodi párt útótte agyon) 24. Nem szavazott 51. A hol 811 szavazó van, emnyi rendszeren elmaradhat — pressió nélkül is.

A h-nánási körületet tehát kár rágalmazni, mert a szabad hajdu érzi méltóságát és ennek érzetében sem kormány meg nem veheti, sem nem gyakorolhat reá presiót akár hivatalos hatalom, akár ellenzéki igaztás. Bizony nem kell antiszemizálnak lenni, hogy az antiszemizmust ne tartuk véteknél és olyanok, a melyet igaztalanul, szabadon lehet rágalmazni. A h-nánási körület különben inkább függetlenségi, mint antiszemita. Tény az hogy sokan éppen azért lettek Onodisták, — mert az ellenkezőre kényszeríteni akarták.

Kik zavartak rendet? Kik akarták a rendezavarást előidézni?

A György Endre párt egyik előkelő h-nánási tagja revolverrel az oldalán, lépett a szavazó asztalhoz. Figyelmeztetni kellett, hogy fegyveresen szavazni nem szabad. Ugyanezen ur feledkezett meg annyira, hogy a városház kapuja alól (ott volt a szavazás) kiküldött és szidalmazta a népet. Ekkor hangzott egy pár „huzátok ki!” kiáltás és ezen csodálkozni nem lehet.

Kint, a vasúti állomás melletti bódében szavaztak a h-nánáson kívüli helységeik. Mikor a György Endrére leszávozott dorogiak felültek az őket haza is szállító marha és sertés-szállító rekeszekbe, néhány gyerkőc kaviccsal görált feljűk. Ekkor egy h. dorogi (németek szerint sámsoni) ember pisztolyal lött a gyermekekre. Szerencse, hogy nem talált, mert akkor az ellenzéki lapoknak lehetne feljajdulni!

A H. Nánás főterén folyó néptünnepegy alatt két fehér tollas György Endre-párti legény belekötött egy tanczoló vöröstollas fiuba. Kiabáltak reá, nyilván azért, hogy a verekedést megkezdjék. H. Nánás érdemes polgármesterének tapintatossága csöndesítette el ezt a hullámot is. Nem sikerült a rendbontás.

Választás utáni reggel, megjelent a nagyvendéglőben egy György Endre pártú jelölt, a ki M. A. és Cs. L. h-hadházi városi tiszt-

viselő urak előtt azon vallomást tette, hogy néki 100 forintot ígérték azért, hogy Udvarhelyi Józsefet, az Onodi-párti buzgó főkortest láb alól eltegye. Nevezett tisztviselő urak előtt hatalmazta fel Udvarhelyi József urat arra, hogy vallomását írásba tegye és azért kész helyt állani a bíró előtt is. Ezt a száraz tény, a melyhez mi következtetéseket fűzni nem akarunk.

Volt különben mind a két részen egy kis lárna Megegett — tagadhatalanul — hogy néhány gyermek a külső szavazásnál elnököl Damilovics vikáriusra is rákiáltott. Ez hiba, de hiba az is, hogy a vikárius ur hasztalanul huzta-vonta a választást és — papi szívéhez (!) méltatlanul — az öt gyönyölő gyerkőcöket el akarta gázoltatni. Damilovics ur az Onodi-párti szavazókat fölöslegesen faggatta, egy házzszámmal való tévedés miatt visszalökte, míg a dorogiak közül levezasztak talán még a halottak is!

Hogy korteskedtek György Endre mellett, azt (bemutatva a lélekvásárlásra kiadott bankók számát és soriesét, továbbá a pálnkautalványokat és a hivatalos apparátus egyéb műveleteit is) már elmondottuk. A mely állításunk kétségbevonatnék, azt tanukkal, még pedig uri hiteles tanukkal és okmányokkal bizonyítjuk. Most csak azoktól a hetvenkedő lakóktól kérdezzük, hogy ugyan nem tudnak-e ugyesebben hazudni, ha már — hazudni akarnak?

Vasárnap d. u. érkeztek H. Hadháza. Az Onodi-párt éppen körmenetet tartott. Tekintélyes városi polgárok vezettek azt, kiknek részvételök előre is kezeskedett a körmenet méltóságjelölés lefolyásáról Csapó Zsigmond, Munkácsi Máté, Molnár A., Csapó L. a város buzgó ifju rendőralkapitánya, Simon K. ref. kántor, Makrai urak sat tartották fenn a hatalmas menet rendjét, támogattva a derék hadházi polgárok által. A körmenet befejeztével Molnár Antal városi számvévo mondott lelkes szavakban köszönetet az oly szép számmal kivonult polgárságnak. Ezután — a jelenlévők ohajára — lapunk f szerkesztője mondott néhány egyszerű szót, kiemelve hogy Debreczenből most gyakran kap látogatást e nemes város. es elátogatók soha nem érkeznének üres kézzel. Lélek-díjjat hoznak, hitvány pénzben akarják megvenni a szabad hajdu legbecsesebb kincsét: polgáriszabad meggyőződését. Eskütelre hívja fel azonban a h-hadházi polgárságot, hogy a kerítők céljainak engedni nem fog. Az erretámadt igenlő felkiáltások, éljen zaj után kijelentti, hogy valamikor egy dugzag ember osztogatott kincsetős Debreczen piacán is 1849-ben történt ez; e kincs volt a függetlenség eszméje; a lélekben gazdag férfiu neve Kossuth Lajos. Ezeszelkeledéséthezozta magával szónok és hogy e kincs ujra nyerjen egy tántorithatlan őrt és bajnokot, élteti a h-nánási körület függetlenségi jelöltjét Onodi Gézárt.

Ekkor — leirhatlan felkesedés közt — Simon Károly olvasta fel Ábrányi Emilnek lapunkban megjelent „Verje meg az istent” cz. hatalmas költeményét s még Bogár Sándor mondott egyszerű, de lelkes szavakat, mire a lelkesen, szépen lefolyt tüntetés is véget ért.

A h-hadházi rendőrkapitány ur híres a szép — virágairól.

A városházi dutyiban termel gyönyörűséges mákvirágokat, az ablakaiban rózsák, muskátlik, rezedák és violák gyönyörködteik szemüket.

Szerencse, hogy ezek a virágok nem voltak ott keddre virradó éjjel az ablakokban, mert ma már oly hervadtan hajlanának letört száraikra mint a hogy elhervadtak gazdjuk reményei a másnapi szavazás alatt. Gondos kezek ez éjjelre felrerakták az ablakokból: szerencsére, mert ezen este az ablakokat — beverték. Oly erővel, hogy néhol az ablakfa is betört.

Hogy is történt ez az eset? hogy vete-medhettek ennyire azok az adáz antiszemiták? Az ember nem is hinné hogy némely embernek ablakai is vannak, ha antiszemiták nem léteznének!

Hát ugy, hogy a kapitány ur éjféltűn evezgetett szép csöndesen a maga polgári ágya felé. Utána ment (mivelhogy „röndnek köll lenni”) egy város-katonája. Emeli ez a tekintélyt és a biztóságot is Hazatérve a szolgáló éppen a lábtűit vonta le urának

közlekedési eszközeiről és a város-katonája még alig tehetett tiz lépést, a midőn zuhanás hallatszik és betörték az első ablak.

Aztán a második. Aztán a harmadik. Most a negyedik.

Kényelmesen betört tehát mind a négy ablak és sem a kapitány, sem a katoná, sem a szolgáló nem rohantak az „adáz antiszemita” felösmérésére, elcsipésére és megzsakolására. Sőt lehet, hogy a három egyen között volt valaki, a ki forró hálát érezett szívében az ablakok adáz ellensége és az ivergek lelkes barátja iránt, máskép hogy igazolta volna a csöndes és nyugodt városban levő tizenöt csendőrt időzését?

Mire való 15 csendőrt lehvini és napokon keresztül eltartatni ilyen nyugodt és csöndes város által, a minő volt a választás előtt, alatt és után — H. Hadház városa? Azt is megtanultuk a választásra virradó éjjelen.

Azt a hirt vették, hogy ezen éjszaka fogja tetőpontját elérni a lélekvásárlás netovábbja. És a város csöndes volt; csak ott volt világosság, ahol a választásra készült férjeknek süttöték derek hitveseik a jó pogácsát. magok pedig kenték a szekereiket. A kormánypartú jelöltöket, no azokat is kenték. — Az Onodi-párt vezetői csoportokra osztottak, bejárták a kétesebb pontokat, hogy a lélekvásárlókat esetleg tetten kapják és munkájukat megghusítsák. Magunk is részt vettünk egy ilyen őrjáratban.

Gyanus zörgés... Ugyan mi lehet az? Ez a hang nem egyéb, mint — szóda-vizes palaczkok zörgése.

Csakugyan az volt! Éjjelnek idején szállították az egyik kormánypartú tanýára. Rövid percek mulva találkoztunk a kánakban vitt pálnkával, kosarakban cipzelt hussal.

Ezen éjjel 500 liter italt és 120 kilo húst pocskoltak el a szavazati joggaltöbbsnyire nem bíró György Endre pártiakra. Találkoztunk egyéb hussal is.

Éjjeli 11 óra felé bukkant elénk N. J. megyei hivatalnok (izr.) egy csomó csendőr közegette. O. K. megyei aljegyző ur szintén sorba látogatta a tanyákat.

Hát erre kellett a csendőr! Mily szép játvány is az: nép által választott tisztviselő korteskedik éjnek idején... szuronyok által őrizve!

Pedig ugyan nem bántotta volna senki. A h-hadházi lelkes nép érezte méltóságát, érezte az Onodi-párt tulsúlyt és inkább örvevendett annak, hogy közüle egynémely ember (a rosta-alja) oda huz, a hová — tartozik.

Egy György Endre párti tanya előtt megállottunk és 25 perczig sem hallottuk, hogy akár „elköszöntőképen, akár máskép, de csak egyszer is említették volna a traktáldzó jelölt nevet!

— A levélből egyik bátyám, ugy sincsen már foga! — Az ösztövérből adjék, edes komám asszony!

— Hát hiszen nagy bennünk az érzelem, de nézni kell a hasznót is!

Imé ezek voltak a lelkesült társalgás folygezett részletei. És mi öszintén sajnáltuk György Endrét, a ki — mint képzett szakember és derék parlamenti erő — megérdemelte volna, hogy felvilágosítsák e vállalkozásának hasztalan voltáról.

Elpocsekoltak tenger nyi pénz, kitétek tengernyi kellemetlenségnek és bosszúságnak, csak azért, hogy némely ember nyereség-vágya és kapaszkodása — céljál, érdem szeréi dühé kielégítését nyerjen. Mind, ő mind pártfogói a legméltatlanabbul félrevezettettek.

Másnap a György Endre párt (a dorogiakra, kik — halálva a dohánnyágy elnyerése miatt — jobb célra méltó kintartással, ali; 20-30 ember híján szavaztak le jelöltjűk és 70-80 hadházi emberre) várt különvonaton beleszomszóltek néhány marha- és sertés-szállító ketrecbe és ellátták — utra valóval is.

Igy robogott be H. Nánásra, a biztos vereségre. Az Onodi párt (308 hadházi, 81 téglási, 61 sámsoni, összesen 450 szavazóval) 114 szekérral kelt ura. Az impozans menet lelkes és vidám hangulatban se mellett a legpéldásabb rendben sietett diadalra elé lttas ember ezek között nem volt. Bort, húst, pálinkát és pénzt a kormánypart osztott, hogy a hol tudja, ott ho szu időre ismét megrontsa a néperkölcseket. Nekünk még bandánk sem

lett volna, ha a rajongva szeretett téglási gróf nem rendelte volna ki a fehértói zenészeket.
Le nem írható az a lelkesedés, a mellyel H. Nánán fogadták.
Előre láttuk az este bekövetkezett fényes győzelmét.

Jó hosszúra nyúlt tudósításunk. Pedig még tükröt kellene adnunk annak a mozgalmak és szemgönyörködtető képnek, melyet a főtér nyújtott hemzsegő népeivel. Hangzottak a lelkes eljének. Lovasság sorfala képezte az érdekes kép keretét. Néha-néha kocsis zörgés hallatszott: betegek, erőltlen agastyánok érkeztek, hogy a szeretett jelölthez leszávassanak. Némelyiket ölben vitték el a szavazáshoz. Itt a daliás csárdást járták, jó zene mellett, amott ügyes népszónokok lelkesítették a híveket. — Ki kellene emelnünk azt a nagylelkű odaadást, azt a páratlan buzgalmat, melyet ügyünk körül tanúsított gróf Degenfeld Gusztáv ur, a nép imádozt "téglási grófja," ki éltlen-szomjan ott állt a szavazó helyen és fáradhatatlanul örökösödött jártunk érdekei felett.

Színai Gyula, megyei t. ügyész és vál. elnök pártatlansága. H. Hadházi Molnár Antal, Munkácsi Máté és Makai urak buzgalma a párt vezetésében; H. Nánán az intelligencia tapintatos és előismeremelő magatartása, ugyanitt a városi tisztikar ildomosága mely — derék polgármesterével az élén — nem járta azt az örült dervis-keringőt, melyben h. hadházi és h. dorogi collegiák tetszettek maguknak és — Tisza Kálmánnak; — továbbá Udvarhelyi József működése, ki az egész választási küzdelem alatt, és újra bebizonosította jellemének arany tisztaságát, tántoríthatlan hűségét elveinél iránt. Ugyancsak dícséret illeti H. Nánás, H. Hadház, Sámson és Teglás egész függetlenségi elvű választó közönségét.

Győzelmük a hazaszeretet és a becsületesség közös győzelme volt. Eg adja, hogy e két jelszó alatt győzzenek, valahányszor küzdeniök kell!

— Tisza Kálmán és a papa. A „P. N.” írja, hogy a bécsi nunczius a Tisza-Trefort kormányk tudomására hozta, hogy a kassai püspöki székről a váczira és a szatmárról a nagyvárdira legutóbb történt áthelyezést, a mi a személyeket illeti, nem kifogásolja ugyan, mégis a jövőre nézve ki kell jelentenie, hogy a római Kuria nem hajlandó hasonló áthelyezésekhez hozzájárulni pusztán ama címen, hogy az egyik javadalom jobb a másiknál; azonfelül kinyilatkoztatja, hogy az apostoli szék komolyan óhajtja a püspöki székek betöltésénél az illető egyház-megye érdemes s a viszonyokkal teljesen ismerős férfiaknak lehető figyelembe vételét.

— Nyíltl vól Jókai Mórho. Szederkényi Nándor, egri képviselő nyílt levelet intézett Jókai urhoz, melyben megzafolja Jókainak azon állítását, hogy Jókai csupán a kassai jelöltséghez ragaszkodott. Közöl egy plakátot, melyben az egri szab. párt jelenti, hogy Jókai csak is ott fogad el jelöltséget. — A levél nek sorai így hangzik: Hogy Egerben mit miveltek az ön párthívei, ez még sokáig szomorú emlékü leend itt. Ennek kortesei a leggyalázatosabb házalást s vesztegetést üzték. Kész vagyok önnek Eger legtisztább polgárait előállítani tömegesen, a kik szintén kitéve voltak a vesztegetési kísérletnek nagy összegekkel, hogy önre szavazzanak. Legio a száma a gyalázatos vesztegetésnek. Nem Szent-Endre uram, több és piszkosabb üzemekhez van köve Egerben a nép között az ön neve, mely alatt dolgoztak, mint Szent-Endrén történtek.

— Belföldi hírek. A király a kis honvédeknek. — Ó felsége májusi látogatása alkalmával a Ludovika akadémiában annyira meg volt elégedve a növendékek képzettségével, hogy elismerés képen 500 forint küldött nekik, e nap emlékére rendezendő mulatság költségeire. — **Választási visszaesés.** — Szabadkán Törley 50 szavazója törvényellenesen visszautasított. — A második kerületben Mamusits Agó Mukits 600 szavazója elől elzáratta az ajtót és Horváthot kiáltotta megválasztottnak. Gróf Zichy Jenőt pedig a választási teremből kiutasította. A választás ellen kérényt nyujtanak be. — Távbeszélő hálózatok. A hivatalos lap közli a közmunka és közlekedésügyi miniszternek rendeletét a nyilvános távbeszélő (telephon) hálózatok felállításának és üzemének engedélyezésére vonatkozó alapfeltételek módosítása tárgyában. **Pártunk újabb győzelmé.** — A csütörtöki napra egyetlenegy választás volt kitűzve, az is a függetlenségi párt fényes győzelmével végződött. Csabán **Pronay Dező** függetlenségi 517 szótöbbséggel megverte a kerület eddigi kormánypárti képviselőjét: Zsilinszky Mihályt. A Deák szobor felállítását most történik a Ferencz József téren. — **Pánszláv pap n ö v e n d é k e k.** A budapesti központi papevelő intézetből két papnövendék — pánszláv üzemek miatt kizáratt. — Fegyvergyár Magyarországon. A magyar fegyvergyártás alapítása legközelebb fog elődni, még pedig Bécsben. Ez idő szerint 400 ezer fegyverről van szó s ennek egyik fele a honvédség, a másik fele a közös hadsereg részére van szánva.

— Külföldi hírek. Spanyolországban a hajó hadra melyet ujonnan akarnak szervezni

225 milliót szavaztak meg. Valótlannak mondják, hogy Montebello az angol török egyezményre vonatkozólag háborúval fenyegető jegyzéket adott volna át a portánál. A kretai küldöttség. — Kiamil basa nagyvezérnek a kretai keresztvé: küldöttséggel való első találkozása nem vezetett megegyezésre. Az újabb összejövetel napja még nincs megállapítva. A német császár állapotában javulás állott be. — A császár ismét megjelenhet a történelmi nevezetességi sarok ablaknál a hol őt a berlini nép örömrivalgással üdvözölte. — **Depretis,** az olasz miniszterelnök, súlyosan beteg. Visszalépése valószínű. A gusztáv német császárné 800 márkát küldött ama bizottságnak, mely Berlinben a magyar árviz károsultak segélyezésére végett alakult. A német trónörökös állapota folyton javul s újabb műtét talán nem is lesz szükséges. **Milán szerb király** vasárnap Bécsbe érkezett, a hova **Risztics** s teljes beleegyezésével utazik. Onnan tovább megy Gleichenbergbe. **Aczári** pár e hó 26-án Finnországba megy s ott több napot tölt. — **Straßburg** a 30 német vezérkari tiszt érkezett, kik azzal vannak megbízva, hogy július hónap folyamán az egész elszázi határt átvizsgálják.

A h.-pályii kerületből.

A h. szu pályii választó kerület választóih z.

Tisztelt Elvtársak!

A böles és jó vezér ha harci küzdelemből pihenőre tér, a nyert győzelmi koszorút nem tulajdonítja el a vizekdedő elől, hanem a tábor zászlójára helyezi azt, s mint az egész sereg közös kincsét büszkén felemeli, ha túlnyomó hatalom győzhetlen ereje híven küzdők elől a diadal koszorút elvitte, a böles és jó vezérkar nem mentegeti magát, nem hártja a közkatonaira a vereség súlyait, győzelem babin, vesztésé arnyain egyaránt megosztózik velök. Így követeli a tiszta igazság!

Mi is küzdők valánk napokkal ezelőtt, nagy, nehéz küzdelem várakozott reánk, küzdelmünk vége látszat szerint tényleg bukás leve.

Mi kik vezéreltünk álltunk az önk lelkes tábora élén, ha hoztunk volna győzelmi babért küzdelmünk teréről nem tulajdoníthatnánk magunknak azt, szétéptük volna szálait, s önk közzé szörtük volna leveleit, mert közös dicsőségünk zálogul tekintettük volna babér koszorúnkat. És most, hogy elbukánk, s nincs kezeinkben koszoru, most sem vonulunk félre, nem teszünk szemreh nyást nincs mért szégyenkednünk. Itt a világ előtt, a nyilvánosság terén keressük fel önöket, lássák meg ellenfeleink, hogy nemcsak addig becsültük, keressük és szeretjük a polgárt mig szükség van rá, de elvben, lélekben, szeretetben és hűségben egyik akarunk maradni ezután is életünk fogytáig! Őnök tudni fogják, ellenünk dolgozott polgártársaik érezik, hogy nem ily elv uralkodik mindenik táborban, azok a vezérek, kik aztal terítették, palackokat töltettek, pénzt csörgettek s ugy toboroztak nagy számú sereget, ma már nem ismerik a közlegényeket, megse látják őket, nem is érdemesek rá, hisz zsoldért szolgáltak, hadd hordják homlokukon a szégyen bélyegét, hadd hallgassák lelkiismeretök ítéletét, az utca gyermek dala s ártatlan szava is szemrehánnyással illetheti ha bérért szolgáltak.

Önök t. Elvtársak emeljék fel bátran nemesen fejöket, jó lelki ismeretök velünk együtt dicséri önöket.

Igen, mi dicsérjük önöket, mert elfogadták kimondott jelszavunkat: kényeren és vizen, egyedül az elvét! Nem ígértünk sem ételt, sem italt, semmi jutalmat, mert nem akartuk megazulni emberben az embert: de figyelmeztettük önöket, hogy:

Már a hitszög hit és dolyfös armány ámitnak, hazudnak, házról házra járván és a bün, mely rég eldobta az alarczot, az igazság ellen nyíltan visel harcot! S önök a költőtől vett idézetünk ugyancsak a költő szavaival feleltek vissza: „Ah szemünk könnyezik és lelkünk legörnyed, nem bírja meg a szem a lélek és szörnyet.”

Istenem! Istenem! mily jó volna ennyi gyötrelmes valóból szebb álomra kelni!

Ily elvű polgárok, kikben az ősi jellem minden kísértés, fenyegetés daczára megvédte az erkölcs tisztaságát, ma kiválóképen megérdemlik a vezetők hálás köszönetét.

Fogadják hát önök: **Sárand, Bagos, Konyár, Gáborján, Henczida, Es. tar, Pocsaj, N. Léta Uj-Léta Vértés, M.-Pályi és H.-Pályi** függetlenségi választó polgárai mindannyian, de különösen a szavazók 606-an, fogadják legigazabb hazafias köszönetüket, nagybecsülésüket, tántoríthatlan szeretetüket velük együtt a haza jó gondolkozása népe is becsülni — szeretni fogja önöket, mert itt már nem csak arról van szó, s mi nem egyedül azért mondunk köszönetet, hogy részünkről minden ígérlet, sőt rábeszélés nélkül, csupán egyszerű lelkesítő szavunkra, a másik oldalról meg-meg ujló ostrom daczára, ily rendíthetetlenül s ily nagy számmal bebizonnyították erkölcs tisztaságukat, önállóságukat. Isten az igazság Istene adja meg ezért önöknek a legboldogított jutalmat, lelkiismeretök helyben hagyó ítéletét!

Igyekeztünk ugyan ezuttal nem sikerült, és sajnos, hogy kerületünk többsége is szilárdítja azt a tábor, melyről elmondható a költő szava:

„Az alkotmány rózsái a tietek
Töviseit a nép közzé vetétek.”

„Na de se” baj több is veszett Mohácsnál! így szokta vigasztalni magát a magyar, keserűségre keserűséget, bánatra nagyobb bánat emléket idézi fel győgyítő balzsamul. de szépen mondja ez értelemre is Petőfi: „Jó hogy sebére az ég orvosságát ad, keblem varázs füve a büszke öntudat! Mely tölem már oly sok fájdalmat elveve. Keblünk varázs füve a büszke öntudat hogy híven, tisztán, igazán, elvert küzdöttünk s a küzdelemből erkölcsi diadallal jöttünk elő, ez enyhítse most is keblünkben a vesztésé fájdalomt.”

A jövőre nézve se csüggedjünk, nem soha egy pillanatra sem, ha Isten kedvez még találkoznunk kell Legyünk hát hívek ezuttalra is egymáshoz a szeretetben, elvünkhoz a szilárd ragaszkodásban, s legyünk azon biztató reményben hogy:

„Miénk, miénk lesz majd a győzelem.
Mert jó az ügy mely felfegyverze minket
Mert a jó ügynek végre győzni kell.
Az ellenfélé még a hatalom.
Kicsiny, kicsiny még a mi seregünk de
A kik vagyunk mind elszánt férfiak
S ha ott a többség, itten az erő
Mert a mi fegyverünk élesebb
És az igazság a mi fegyverünk.
Föl hát barátim csüggedetlenül
S nem tántorogva egy pillanatt sem
A di, a melyet egykoron aratunk
Küzdelmeinkhez méltó díj lesz!”

A párt intéző bizottsága nevében és meg bizásából.

Marjai Peter,
a párt jegyzője.

II.

A h. pályii kerületbeli képviselő választás

Folyó hó 17-én reggeli 8 óra tájon a legszébb rendben gyülekeztek H.-Pályiba a választó kerület ellenzéki választó polgárai, öröm ujjongva elvtve jelöltjüket Csanády Sándort A. n. létaiakat éppen 50 szekeren 201 választóit, Keresztfalvi Antal vértesi földbirtokos a párt alelnöke szép négyes fogatán, Marjai Peter n. létai ref. lelkeszszel vezette Konyár Henczida, Gáborján ellenzéki szavazóit számszerint 140-et a kiválóan derék értelmes Fekete Gábor konyári fő bíró vezette, Bagos és Sárand együtt, a többi községek választói külön-külön érkeztek. Mikor a 12 községbeli Csanády párt össze találkozott, megrebent a Szunyogok gárdája a nagy számú lelkesült polgárok láttára — Embereink minden erőszak, minden vesztegetés nélkül, a legőszintebb lelkesedés hevéből áthatva jelentek meg tiszta józanon. A Szunyogh párt lassan gyülekezett, a mámor gőz lenyomva tartotta a bágyadt félrészeg tömeget, mert az előző éjszaktól is dorbozással töltötték nagyobb részben, mint már előzőleg több éjjeleket.

Gondoskodtak a derék férfiak vezérei vonzó és összetartó erőhatalomról is, levén nyilvános helyen, a szavazó helyiségtől csekély távolságban letéve 6 hordó ital, egy kas pogácsa, s egy halmaz szalonka. — Mig az ellenzék józan polgárai zászlóikra s arról az égfelől tekintettek, addig eme jelesek legnagyobb része kejes mosolylyal pislogott a hordók sorára

Szegény, szegény husos fazék elvű emberek nem kárthatotnak többé benneteket, hiszen nem tudtátok mit cselekesztek!

Nem állítom, mert elfogultság lenne állítani hogy abban a pártban nem vólnának a meggyőződés tiszta érzetétől áthatott, öntudatos jó hazafiak vannak csak ugy mint a miénkben, csak hogy igen igen kevesen, mert b z azoknak legnagyobb részét ide is étel ital és pénz vonzotta.

A szavazás 9 óra tájon kezdődve szép renddel folyt, minden szóváltás nélkül, körülbelül egyenlő szerencsével egész delután 2 óra feléig, a mikor a n. létai ellenzék 201 szavazata nagyon felbillentette a mérleget, lehetett is látni lóást, futást, szomorkodást és vad dühösködést legjobban kitett magáért, Őrlei Kálmán választási elnök megett megajgyező ki a távolról örvendező és eljénző Csanády párt felé fordulva, a szavazó sátorból emez ékes rivalgásban tört ki: „hallgattassák el azt a hitvány cseöcséket népet, hogy ordítanak ott a kutyák, mindjárt beostromoltam őket a falu tulsó szélére” majd a szavazási sátorból kiszaladva ugyancsak biztatta az illedelmes és pártatlan csendőrböket: „ha a szóra nem hallgatnak, mire való az a puskatusa, és az a kard lap a Krisztusnak!” Ez elnöki tiszthez nem illő magaviseletért és botrányos sérté sért legott felszólt az ellenzéki párt elnöke és jegyzője, erélyesen megkérde mi jögon nevezi „kutyáknak és hitvány cseöcsékek” nek több száz választók józan csoportjait, mely erélyes fellépésre nevezett azt mondá: „engedelmet nem a választókra értettem hanem a nem szavazó tömegre, én nem szoktam az embereket kutyáknak nevezni, a mérég mondatra azt velem, hogy ott zajonganak.” A sértés ugye ezzel csak részben van elintézve, mert még a legilletékesebb helyen szóba fog hozatni.

E kellemetlen jelenet után, tovább folyt a szavazás, még a létai oláhásg kormánypárti jelölthe adott 60—70 szavazata sem hozta helyre a megzavart egyensúlyt; mig végre pótszavazásra került valami 45 zsidó, ezek szavazták le az ellenzéké.

Az elnök 4 óra körül hirdette ki az eredményt mely szerint C s a n a d y nyert 606, Szunyogh 654 szavazatot és így a kormány párt 48 szavazattal győzött; csekély s ám ez ahoz képest, hogy most 3 éve 213 szóval győztek. A szavazat elutasítás mint

mindenütt, itt is gyakoroltattott, valami 25 szavazó lett kiutasítva, de ebből pótszavazásra ismét jelentkezett vagy 6, a mikor tudva levén már az eredmény, szó nélkül leszávazhattak.

A bukás hát tényleg meg van, de az erkölcsi siker elvitáztatlan az ellenzékétől, amott 3-or vacsoráltak és ittak az önzetlen hazafiak, itt egyetlen egyszerem. — Nekünk csak 12 napunk volt a szervezkedésre, s nem kaphattunk egy vasárnapot, melyen jelöltünk a néphez szólhatott volna, mert más fele volt elfoglalva, csak hétköznapokon fordult meg a községekben egyszer, s hogy még is ily szép eredménnyel végeztünk, ennek oka úgyünk vonzó és gyujtó ereje, mely egykor, legközebben is bizonyosan diadalt fog aratni. Addig a győzedelemesek hadd örüljenek, ha tudnak örülni, de ne dicsekedjenek, mert bizony nincs mivel dicsekedniök.

Függetlenségi.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„DEBRECZEN”

politikai, társadalmi és közgazdasági hirlapra.

Julius I-én új évnegyed kezdődvén, felhívjuk azon t. olvasóinkat, kiknek megrendelése lejár, az előfizetés megújítására.

A „Debrecezen” megjelen naponkint pén-tek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak ugy helyben mint vidékre

Félévre 5 frt.
Negyedévre 2 frt 50kr.

Hirdetések a legutányosabb árak mellett a kiadóhivatalban vétetnek fel.

Szíves bizalommal felkérjük tehát a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket hoz- zánk mielőbb beküldeni sziveskedjenek, ne- hogy a lap küldésében fennakadás törtenjak.

Előfizetéseik és hirdetések a lap részére Debrecezen (főpiacz, Sz. Nagy Károly-ház) Kuti Imre nyomdájába küldendők. Helyben elő- fizethetni Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly urak könyvkereskedésében is.

A „DEBRECZEN” kiadóhivatala.

HELYI HIREK.

*** A h.-bözörményi választás.** Lengyel 233 szavazata, Margitay 185 szavazata ellenében **Somossy Béla** 652 szavazattal, tehát **234 szavazattal többséggel** képviselővé megválasztott, daczára a nagy pressiónak, vesztegetéseknek és azon célzatos eljárásnak, hogy reggeli 9 órától esteli 9-ig nagy lassussággal vonszolták a szavazást. Ez tehát szintén nyert kerület, mert az eddigi képv. Margitay Gyula, mint függetlenségi antiszemita, nem tartozott pártunk kötelékébe. Ezen kerületet is számítva, nyolc z taggal szaporodott az országos függetlenségi párt, Hajdumegye pedig bebizonnyította, hogy a szabad hajdu nem tagadja meg ősi hagyományait és ma is Boeckai szelleme vezérlő honzszerelmét diadalmakra. Üdvözöljük Hajdúvármegyét, mint tisz- tán 48-as és függetlenségi megyét, melyet elvétől egyetlen egy kerületben sem tántoríthatott el sem lélekvá- sárlás, sem hatalmi befolyás, sem pedig ámitás. Éljenek sokáig a hajdumegyei választók és 48-as függetlenségi párti képviselői: dr. Györry Elek, Ónodi Géza, Papp Elek és Somossy Béla!

*** Kolozsvári vendégeink** a holnapi hajnali vonattal érkeznek városunkba. Legyen üdvözölve a régi „kincses Kolozsvár” közönsége e másik ós-városban, Debrecezen falai között! Számos emléket találnak itt, melyek közös kincsét képezik ugy a két testvér hazának, mint különösen a bércezes haza fővárosának és Debrecezennek, mely az alföld legmagyarabb városának nevezetik. E közös emlékek ragyogják be Kolozsvár megtisztelt látogatásának minden pillanatát. A mivel birunk, azt kész örömmel mutatjuk meg és előre is szívünkre zárjuk vendégeinket! A kolozsváriak itt mulatásának programja így állapított meg: Első nap (vasárnap). A vendégek megerkeznek a 1/2 4 órai vonattal hajnalban. Tekintettel az érkező vendégek kívánsága, de meg a korai órákra, ünnepélyes fogadtatás nem lesz. Ezuttal folyik le a vendégek beszállásolása, az erre vállalkozott polgároknál, kik a főkapitányi hiv. nál jelentkeznek. 10 órakor a városháza nagy nagytanácstermében fognak gyülekezni, honnan a kollégiumhoz mennek ott álnak fel 11 óra 55 p.-kor induló vonatra, mely őket a Dobos pavilonba viszi, hol a város ad ebédet tizenkét órakor. A Dobos pavilonból félhárom órakor lesz az indulás kocsikon a gazdasági tanintézet telepeinek megtekintésére, s kint a külső gazdasági tanintézetben tartatik meg az intézet által rendezett vacsora. Második nap, hétfő. korán reggel gyülekezés a „Biká” ban, honnan hajnali négy órakor kocsikon indul a társaság a Hortobágyra. A Hortobágyon a város ad ebédet a vendégek tisztelőtére, s onnan delután fognak hazatérni, miután mindent megtekintettek. — Harmadik nap kedd E napot nem akarják

HIRDETMÉNY!

Az V-ik Kincsem-sorsjáték ki-sorsolása a Nagyméltóságú magyar királyi pénzügyminiszterium engedélyével

f. év július hó 22-ére halasztatott el.

A magyar lovaregylet sorsjegy-irodája.

210.
1887. v. k. szám.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak P. számú végzése folytán közhírre tétetik, miszerint Scheffel Mihály részére, Nagy Sándor ügyvéd mint v. b. Fülkey Kálmán csődtömeggondnoka, debreczeni lakostól 2696 frt. 96 kr. tőke, ennek 1879. évi mártius hó 31. napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 118 frt. 77 kr. perköltség erejéig 1886. évi május hó 21-én bíróság lefoglalt és 3976 frt. 95 kr-ra becsült ezüst és aranyárak, gránátok és drágakövek-ből álló ingóságok 1887. évi június hó 30-án, délelőtt 9 órakor kezdetét veendő és Czegléd-utcán, 2-ik számú háznál levő bolti helyiségben megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is, el fognak adni. Debrecen, 1887. évi június hó 11. Török Péter, bírói kiküldött.

Debreczenben, Péterfia utca végén, az István gőzmalom szomszédságában. Helyi vasut megállóhely.

Úszoda megnyitás!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tisztelettel tudatni, hogy az újonnan épített és a kor igényeinek teljesen megfelelő

ÚSZODÁT

vasárnap, azaz június hó 26-án délután 2 órakor megnyitom.

A 35 méter hosszú és 20 méter széles úszoda a szerint van berendezve, hogy egyrészt a fürdőzők, más részét pedig az úszók használhatják — és 2 lábtól 10 láb mélységig részletes irányban halad; még 6 éves gyermekek fürdésére is alkalmas — melyek a hideg fürdés jótékonyágán kívül még azon előnyben részesülnek, hogy midőn padozatot éreznek maguk alatt, a vízzel megismékednek s a legjobb úszók válnak belőlük. Miután az idő rövidsége miatt nem lehetett a nők részére egy más egész külön női úszodát felépíteni, a jelen évi dra következőleg lett az úszoda használhatása nők és férfiak részére megállapítva:

Mindennap reggel 5 órától 9 ig férfiaknak, 9-től déli 1 ig nőknek, és délután 1 órától estig ismét férfiaknak.

Fürdési díj:

Egyszeri fürdés vagy úszás férfiak vagy nők részére fürdő ruhával 30 kr. Kedvezményes díj egy katonák részére őrmestertől lefelé fürdő ruhával 20 kr.

A főiskola, reál, kereskedelmi és a róm. katolikus iskolák növendékei igazolás mellett kedvezmény-jegyben részesülnek.

Gyermek-jegy fürdő ruhával szinte 20 kr.

Kezdők számára:

Egész folyam 10 frt és minden lecke 10 kr. A kezdők felvételkor 1 frtot és felszabaduláskor szintén 1 frtot fizetnek a pénztárnál.

Szabad úszók számára:

Egész folyamra 10 frt.

Egy óra 5 frt.

A saját úszó ruhával bíró bérlő közönség a ruhák mosásait és gondozásáért egész folyamra 1 frt 20 krt tartozik fizetni.

Úszó-mesternek Lang Mihály budapesti Lukács-fürdőbeli úszó-mestert nyertem meg, ki az úszni tanulóik részére az oktatást adja és az úszókra felügyelni fog.

Az úszoda helyiségében levő sörcsarnokban jégbeültetett sör és hideg ételek is kiszolgáltatók.

Szikszay Gyula.

Látványosság Debreczenben

Aláhírotnak van szerencsém a mélyen tisztelt közönséggel tudatni, hogy helyben, a Hungária kávéházzal szemben, kilencz év óta fenálló kész férfi és gyermek ruharaktárt a

Piac és Miklós-utczai sarok boltba,

Czegely házban, a megyeházzal szemben

tetemesen nagyobbítva, a kor igényeinek megfelelően s egészen nagy városi minta szerint berendeztem és miután nevezett üzlet egy kizárólagos

Bécsi kész férfi és gyermekruha nagykereskedés fióküzlete.

azon kellemes helyzetben vagyok, hogy minden czikkeimet a legolcsóbb árakban kiszolgálhassam.

Köszönetem kifejezésével az eddigi pártfogásért, ezt jövőre is kérve maradtam

teljes tisztelettel
Feuerwerker Ignáz.

Huzás már július 22-én.

Kincsem a 1 ft sorsjegy 10 ft csak

Főnyeremény készpénzben

50.000 FORINT

10.000 ft, 5000 ft 20% o levon. 4875 pénz-nyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók

A magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában: Budapest, vaczi utca 6. sz. Valamint kiadó hivatalunkban is.

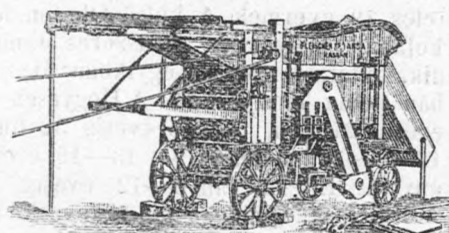

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje

Kassán, eperjesi-ut 6. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czél szerit gondosan gyártott jöhrüvű gépeit a közeledő nyári időnyre, nevezetesen:

Csőplőkészületek könnyű járás-al, járgány vagy gőzmozgony általi hajtásra. Kézi-csőplőgépeit, járgány hajtásra is alkalmazva, szalmazó készülékkel, vagy a nélkül.

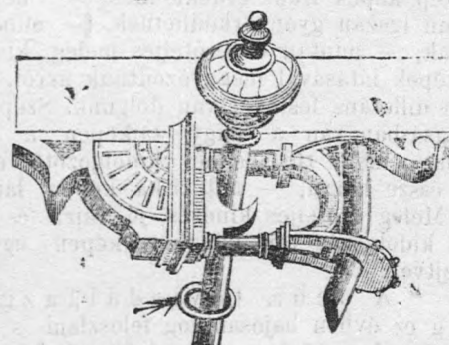
Baker- és magtár-rostait, továbbá mindennemű szivattyukat, gőzgepeket és gőzkazánokat. Szeszgyár-be-
rendezéseket, m. p. Henze főzők, kavarró-készülékek, malata- és burgonyazuzókat stb.

Gépgyárunkban gyártmányainknak jelentékeny készletet tartjuk állandóan; bizományi raktárt pedig:

SESZTINA LAJOS urnál Debreczenben,

Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.

Alapított 1864.

Számos helyen litűntetett.

Vázák, különféle árgyakhoz, theatálczák, pipa-, dohány- és szivartartók, virágtartók, ruha- és esernyőtartók, kottakocsik, karnischok, kályhaellenzék, varró- és virágasztalkák diófából, feketeü fényezett, niekl gombokkal. — Paraszt székek, állók, irodai és iskolai czélokra, etagérok és festési állványok.

Továbbá építészeti és decoratió részletek.

Egyáltalán minden szakba vágó munkák kivétel nélkül pontosan és gyorsan eszközöltenek.

Gazdagon illusztrált árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.